

Презентація поетичної збірки Любові Осіпенко

18 травня 2012 р. у Центрі відбулася презентація нової книги поетеси Любові Осіпенко «Для чого люди на землі».

Зібралися друзі, рідні, шанувальники творчості Любові Кирилівни. Директор центру Ангеліна Миколаївна Лахтадир познайомила всіх присутніх із біографією цієї чудової жінки, членкині Боярського осередку «Жіноча громада». Чоловік Любові Осіпенко Олександр Левченко розповів, як народжувались три збірки поетеси. В залі була присутня і мама Любові Осіпенко, якій донька прочитала вірші, що були їй присвячені. Ці зворушливі рядки викликали сльози у багатьох присутніх. Надзвичайно цікавим був розділ гумористичний. Лунав сміх, панував веселий настрій.

Жіночий клуб «Затишок» також привітав поетесу, заспівавши їй пісень. Давні прихильниці таланту Любові Осіпенко Ольга Михайлівна Шимко та Діана Іванівна Артюхова також привітали іменинницю і подарували їй пісню.

До привітань приєдналися всі присутні. Море побажань, квіти, тепла доброзичлива атмосфера настільки захопила гостей цього заходу, що вони довго не могли розпрощатись.

Святковий звіт клубів, що

працюють на базі ЦСПР

У Києво-Святошинському ЦСПР успішно працюють клуби за інтересами. Згідно річного плану навесні 2012 року було заплановано звіт роботи клубів. Цю подію спеціалісти ЦСПР задумали провести у вигляді свята, щоб краще познайомитися між собою, з роботою інших клубів, із напрямками, досягненнями та планами на майбутнє.

Отже цього радісного дня конференц-зала Центру зібрала багато людей. Звітувалися 6 клубів, що діють на базі ЦСПР. Кожен звіт був особливий – у формі звіту керівників; із колективними виступами; із віршами і піснями; за допомогою мультимедійних презентацій.

Першим звітувався екологічний клуб «Екологічна варта». Дівчатка – учасниці клубу – разом із своїм наставником Тетяною Малишевою працюють над невеличкими науковими роботами, вчать помічати прекрасне та незвичне навколо себе, милуватись природою, посилено охороняти її, не шкодити їй. Вони формують у своїх однолітків почуття співпричетності, відповідальності,

готовності жити у злагоді з природою. І це їм вдається.

Клуб жінок похилого віку «Затишок» під керівництвом Антоніни Мартинюк вразив всіх присутніх великою кількістю проведених заходів для ветеранів війни та праці, вчителів, а також благодійних акцій для дітей-сиріт, інвалідів. А ще учасниці клубу викликали посмішку та щирі аплодисменти, коли заспівали свої авторські частівки. Було весело. Глядачі високо оцінили роботу цих

жіночок.

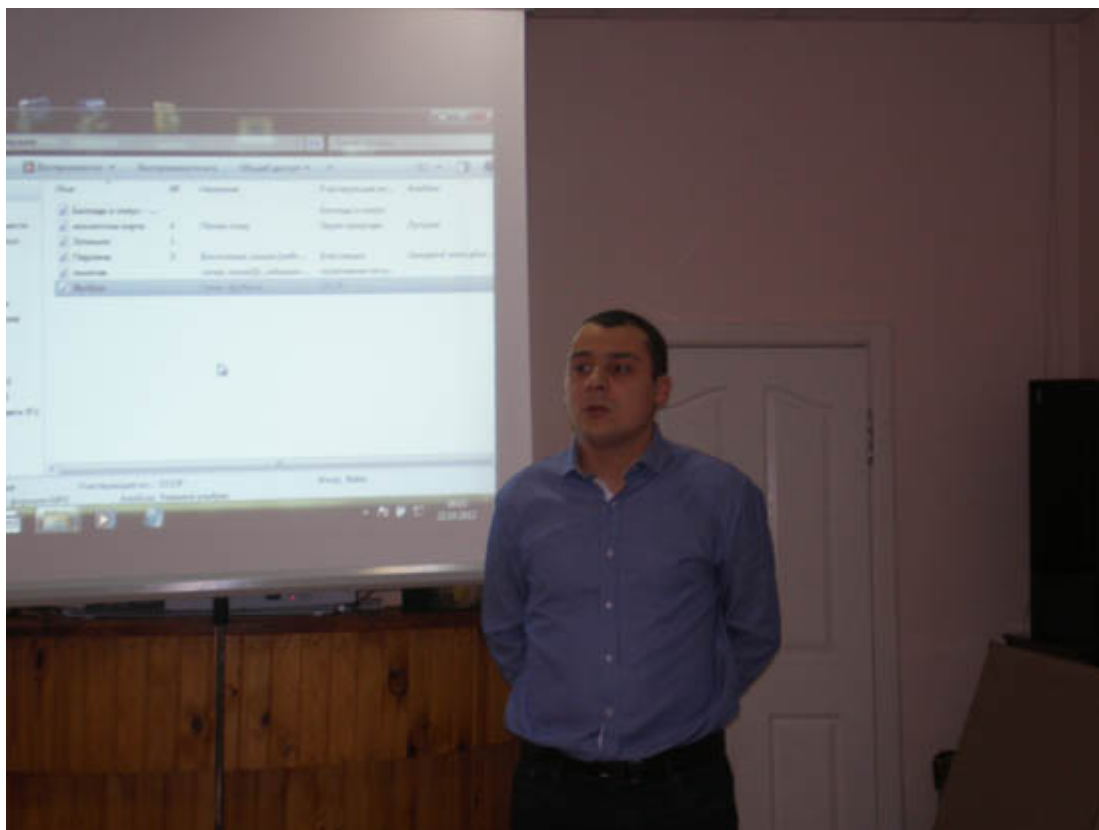
Клуб

«Перлина» представляла керівник Ольга Гвозденко. Жінки цього клубу займаються східними танцями. Вони дбають про своє здоров'я, самовдосконалюються через мистецтво танцю і закликають всіх дівчаток приєднуватись до них.

Члени

футбольного клубу «Віннер» є переможцями багатьох спортивних змагань. У Центрі вони збираються, щоб поповнити свої теоретичні знання, обговорити проведені матчі та спланувати наступну гру. Хлопці продемонстрували свої кубки, медалі, дипломи. Їх було чимало. Керівник клубу Михайло Верний – це молода людина, яка дбає про підлітків, намагається створити молодому поколінню всі умови для занять спортом.

Молодіжний клуб «Позитив», президентом якого є психолог ЦСПР Оксана Слепова, працює вже більше 8 років і користується великою популярністю серед підлітків та молоді. Вони підготували мультимедійну презентацію своєї роботи. А своїми зворушливими віршами та піснями, присвяченими дорогому для них клубу молоді люди підтвердили свою любов до нього і до його

керівника.

Наймолодший клуб ЦСПР – клуб сімейного дозвілля «Новус». Сюди приходять діти разом із своїми батьками, щоб пограти в нову для них гру Новус (морський більярд), яка вчить бути витриманими, толерантними, розвиває дрібну моторику, логічне мислення,

здатність концентрувати увагу. Гості мали можливість ознайомитися з першими досягненнями боярської команди, котра готується на базі ЦСПР та з правилами цієї гри. Розповів про все це керівник клубу, президент федерації новусу в Україні Іван Лісовенко.

Директор ЦСПР Ангеліна Лахтадир щиро подякувала за насичену, цікаву роботу клубів і побажала всім присутнім нових успіхів і залучення до клубів якомога більшої кількості громадян. Ангеліна Миколаївна розповіла, що при створенні клубів основною метою була організація здорового дозвілля, налагодження стосунків між дітьми та батьками, створення атмосфери відпочинку, затишку і, звичайно, пропаганда здорового способу життя. Всі спеціалісти Центру мають велику надію, що скоро запрацюють нові цікаві клуби, які зберуть у своє коло однодумців.

Керівникам клубів було вручено подяки та невеличкі подарунки – фотоальбоми, які будуть поповнюватись новими фотографіями.

В ЦСПР було влаштовано виставку, на якій клуби, що діють на базі Центру продемонстрували свої здобутки.

„Дзеркало душі” Олени Новаківської

18 лютого, в Києво-Святошинському центрі соціально-психологічної реабілітації населення та його інформування з питань подолання наслідків Чорнобильської катастрофи (директор – Ангеліна Лахтадир) відбувся авторський вечір поетеси, авторки пісень і художниці, члена „Боярського мистецького братства” Олени Миколаївни Новаковської.

Цей вечір став своєрідним дебютом талановитої поетеси на теренах Києво-Святошинського району.

„Бо прагне до духовності людська душа...”

Чому ж саме в Центрі відбувся цей творчий вечір-дебют?

Ось як на це питання відповідає директор ЦСПР – Ангеліна Лахтадир:

– Зовсім недавно Києво-Святошинський центр соціально-психологічної реабілітації розпочав нову програму „Духовне відродження”, в рамках якої проходять зустрічі з творчими талановитими людьми, відбуваються виставки обдарованих дітей, майстер-класи, екскурсії, де ми знайомимося з мистецтвом України. Дуже приємно, що людей зараз так цікавить тема духовності. І я сподіваюся, що відкриття нових імен стане ще

одним напрямком нашої діяльності.

А в Олени Новаківської – своя відповідь на це питання:

– Тому що життя в мене „центрове”, – сміється моя співрозмовниця й пояснює: – колись працювала, хоч і недовго, бухгалтером у Боярському ЦСПРі, а відтак тут залишилися мої друзі. Хоча зараз працюю у Вишневому, але знову ж таки – в Центрі зайнятості... Мабуть, така доля: бути в центрі.

Що ж до поезії пані Олени, то вона також має свій центр: справжній вир почуттів і потік щемливої щирості.

...Розкинувши білосніжні крила, лине у блакиті легка чайка. Це – фрагмент оформлення святкової зали. А ще – своєрідний символ і творчості, і життєвого шляху цієї незвичайної жінки.

А розпочався вечір із танцювального каскаду – нової латиноамериканської танцювальної програми, якою привітали „іменинницю” вихованці зразкової студії „Ритми” Києво-Святошинського районного Будинку творчості дітей та молодів „Оберіг” Марко Коваленко та Світлана Кухарська.

„Я в душі – козачка й... парижанка!”

– Народилася я в Краснодарі, який стоїть на річці Кубань, куди свого часу цариця Катерина II засилала наших козаків-запорожців, – розповідає про себе пані Олена. – Так що я – кубанська козачка... Хтось із мандрівників колись сказав, що Краснодар дуже схожий на Париж. Так що я в душі трохи парижанка. Але волею долі мене занесло в Україну, і тепер я – українка.

– *То ким же, врешті-решт, Ви є?*

– Судіть самі. Моя бабуся свого часу вийшла заміж за російського військового і поїхала до Росії. Я вийшла заміж за українського хлопця і повернулася в Україну, до свого коріння. Так що в мене дві Батьківщини: одна там, де живуть мої батьки

та родичі, де є море, яке так люблю... А друга – там, де народилися мої діти і де колись були родичі також.

В Боярці я прожила вже 20 років. Тут народилися мої діти – донька Даша та син Андрій. Я працювала в Боярці. Закінчила сільськогосподарський технікум за спеціальністю „фахівець бухгалтерського обліку”, потім – інститут в Києві за тією ж спеціальністю. Тобто, за освітою я – фінансист. Але бажання писати вірші нікуди не поділося. Тож не дивно, що Боярка стала ще однією темою моєї творчості.

І звучать у пришиклій залі рядки, під якими міг би підписатися, мабуть, кожний із присутніх в залі: „Півжиття прожито з тобою, ти стала близька для мене, Боярко...”. А ще – ті слова, які повертають у казкову країну дитинства:

Солнцем залитый дворик,

Изабеллы лоза,

Перезвон воробьев по соседству.

Прямо в душу мне смотрят

Родные глаза

Василькового цвета детства.

„Посмотри, март в капели купается”, „Синеглазая ведьма-весна”, „Остатки сказочно мира”, „Хочу быть чайкой”, „Обрывки чувств, молчанье фраз”, „Остановись, мгновенье”, „Иду по золоту листвы”, „Я – ангел за твоим плечом...”, „Январь негатив снежно-красный...” – це назви лише деяких поезій, які звучали того вечора як у виконанні самої Олени Новаківської, так і співведучих вечора – поетеси, члена Спілки письменників України Тетяни Володай та публіциста, члена Спілки журналістів України Радислава Кокодзєя. Звісно, вірші, як і музику, потрібно чути. Тому навряд чи нам вдасться в цій замітці передати хоча б часточку тієї світлої магії слова поетичного, яка ледь чи не після кожної прочитаної поезії викликала вибух

аплодисментів.

До речі, по музику. В програмі вечора прозвучали пісні Олени Новаківської під акомпанемент дзвінкоголосої гітари Тетяни Володай. Ще одну пісню дружно виконав збірний хор всіх присутніх у залі. А заключну пісню – „Наполни силой паруса, ветер” – пані Олена виконала дуетом зі своєю донькою – в недалекому шкільному минулому – яскравою КВНщицею-„Вітамінкою” Боярської ЗОШ №3, а зараз – не менш талановитою студенткою Університету культури Дашею Новаківською. Тож, як бачите, талант і творчість є своєрідною візиткою всієї родини Новаківських.

„Що Богом дане нам, те – наше...”

– Я опинилася тут і в силу Його Величності Випадку, і в силу якоїсь прихованої від нас закономірності, – розмірковує пані Олена. – Все життя я писала вірші, і це була своєрідна віддушину для себе. Мене часто запитували, як з’являються мої вірші. І я, щоб відповісти на це питання, написала про це вірш: „Стихи по правилам не пишут. Когда приходит вдохновение...”.

...Ось і закінчився цей вечір... Та не покидає серце те незвичайне, легке і світле відчуття, дароване талантом і словом поетичним Олени Новаківської. Почуття, коли хочеться сміятися і співати, кохати, надіятися і мріяти. Коли навколо – рідні люди, а попереду відкриті всі шляхи чистого, мов білосніжний аркуш, життя. Коли в душі квітує весна – весна дитинства.

Тому що в поезії Олени Новаківської – всі прояви життя душі: і „коханням розтоплений лід”, і складні перипетії „на березі неба”, і гіркі роздуми жінки-осені. Тож давайте ще раз задумаємося над рядками... жінки-філософа, якою також постає у своїх віршах пані Олена:

Набирая обороты, ускоряется планета.

На вопрос извечный «Кто ты?»

Поколенья ждут ответа.

Для чего мы в этом мире,

Разрушая, вновь воскресли?

Как живем? Зачем любили?

И что с нами будет если...?

Радислав КОКОДЗЕЙ

Більш як 2 роки у Центрі успішно працює жіночий клуб «Затишок».

 у клубі «Затишок» зібралися небайдужі талановиті жінки, котрі вміють із користю та щасливо проживати кожен день. Вони цінують кожную мить свого унікального і неповторного життя, вміють радіти кожній прожитій хвилині, відкривають у собі нові грані, пізнають світ і отримують задоволення від тисячі дивних речей на світі. Жінки клубу регулярно здійснюють безкорисливу добровільну волонтерську діяльність. Тільки впродовж 2011 року вони за сприяння ЦСПР підготували і провели такі заходи: День людей похилого віку; День Перемоги; День учителя та ветерана; Святкове привітання Центру з 11-річчям; Виготовлення своїми руками новорічних чобітків для подарунків дітям; Участь у Всеукраїнській благодійній акції «Подаруй дитині радість»; Презентація своєї діяльності телеканалу «Інтер»; Екскурсія до історико-етнографічного комплексу

«Українське село» . І це тільки головні події, а скільки ще було щотижневої непомітної допомоги! А ще жіночки люблять поспілкуватися за чашечкою чаю, поспівати пісень, почитати вірші, поговорити про серіали... Наші жінки щасливі від того, що життя їм дарує такі прекрасні миті.

Ми дуже любимо наш клуб «Затишок», поважаємо всіх жіночок, вітаємо їх із святом Святого Миколая, наступаючим Новим роком та Різдвом Христовим!

Бажаємо доброго здоров'я, натхнення, хорошого настрою і подальшої співпраці з нашим Центром.

Наші волонтерки-чарівниці

Наші вірні помічниці, розумниці і майстрині із клубу «Затишок» беруть активну участь у підготовці Центру до Нового року та Різдва. Жінки-волонтери пошили до зимових свят чобітки і один величеський мішок для подарунків. З не меншим ентузіазмом вони виготовляли сніжинки та інші прикраси для Центру. Все це відбувалося у теплій дружній, майже сімейній атмосфері. Спеціалісти ЦСПР пішли відділеннями лікарні, щоб за допомогою «чарівних» чобітків хвора малеча отримала розраду та подарунки.